

متن پرسش

با عرض سلام، ببخشید که وقت گرامیتان را گرفتم: ۱. آیا این حرف درست است که ائمه «علیهم السلام» سعی می کردند منافق ها را در همان نفاق خود نگه دارند و نگذارند کفر و نفاق خود را علنی کنند. به طور مثال زمانی که یزید کفر خود را علنی کرد، سیدالشهداء «علیه السلام» قیام کردند تا او را به همان نفاق قبلی اش برگرداند؟ (البته منظور بنده این نیست که قیام حضرت تماماً برای این کار بوده است) ۲. به چه دلیل نباید بین عرفان و فلسفه خلط انجام شود؟ خدا ان شاءالله شما را برای ما نگه دارد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. سعی پیامبر خدا «صلوات الله علیه وآله» آن بود که برخورد مستقیم با منافقان که به ظاهر مسلمان بودند، نکنند تا جامعه حالت دو قطبی پیدا نکند و زمینه برگشت آنها نیز فراهم باشد. ۲. عرفان با قلب و شهود جلو می رود و فلسفه با عقل و استدلال. موفق باشید